

39. ATHLAS

Athlas Iapetides stellarum torquet Olympum
Atque deos omnis sustinet unus Athlas.

56. LABYRINTHVS ET MINOTAVRVS

Perplexum Labyrinthus iter, uarius Minotaurus.
Hoc est Pasiphes, Dedali at illud opus.

58. ICARVS

Qui quondam sani spreuit pręcepta parentis,
Improbis Icarie nomina fecit aque.

60. DE ANTHEO AB HERCVLE SVPERATO

Antheus Herculeas sublatas in aera dextra
Defecit: uictor, si cecidisset, erat.

62. PLVTO

Dux Herebi Pluton superas peruenit ad auras
Frugiferęque rapit pignora chara deę.

39. ATLANT

Atlant, Japetov sin, podupire zvjezdani Olimp;
S njim na plećima on nosi i bogove sve.

(D. N.)

56. LABIRINT I MINOTAUR

Putova splet je labirint, mješovit je stvor Minotaur.
Prvo je Dedalov trud, drugo Pasifajin rad.

(D. N.)

58. IKAR

Zločest je dečko odbacio savjet mudroga oca.
Ikarskog mora val čuva mu imena trag.

(D. N.)

60. ANTEJ, KOJEGA JE SVLADA O HERKUL

Herkul je Anteja digao uvis i tako je svladan.
Da je pao na tlo, pobjednik bio bi on!

(D. N.)

62. PLUTON

Vladar Ereba Pluton do gornjeg se uspeo svijeta,
Najdraži oteo plod bogatoj Cereri: kćer!

(D. N.)

105. IN IACOBVM

Quid Phoebum Musasque uocas Heliconis ab antro
Pierium quotiens scribere sumis opus?
Non uenient: Cipci celebrant nam tecta poetę
Qui canit antiquo carmina culta sono.
Hęc illis iocunda domus: non Tempe lacusque
Bellorophonteos plus pia turba colit.
At tu Vulcanum pete Neptunnumque madentem
O, Iacobe, modis numina digna tuis!

5

106. IN IACOTINVM PESSIMVM POETAM

Quod rudunt, quod olent Iacotini carmina uatis
Et quod desipiunt, quęritis unde uenit?
Pro Baccho caprum, pro Phoebo stultus asellum,
Mentem pro Musis inuocat ille Malam.

107. IN CRITICVM SVORVM SCRIPTORVM

Cur mea scripta notant multi, tua, critice, nemo?
Hunc qui nil scribit, critice, nemo notat.

105. PROTIV JAKOVA

Čemu Feba i Muze iz spilje helikonske zoveš
Uvijek kad pjesmi svoj želiš posvetiti dan?
Neće ti doći! Njih je udomio Cipiko, pjesnik
Koji njeguje fin, starinski pjesnički stil.
U tom su domu sretne; po volji nije im više
Tempa, nije im drag ni Belerofontov val.
Jakove, ti se Vulkanu, il' mokrom Neptunu obrati:
Taj je božanski par pjesništvu primjeren tvom!
(D. N.)

5

106. PROTIV JAKOTINA, NAJGOREGA PJESNIKA

To što revu, što smrde Jakotina pjesnika pjesme,
To što stih mu je glup, pitate odakle to?
Umjesto Bakha jarca, budala umjesto Feba
Zaziva tovara; za nj "Muza" je jedino "mu"!
(D. N.)

107. PROTIV KRITIČARA SVOJIH DJELA

Zašto me čitaju mnogi, a tebe, kritiče, nitko?
Ne pišeš ništa, a to teško se čita, zar ne?
(D. N.)

105 7 *Vulkanu... Neptunu*: loše pjesme treba baciti u vatru ili vodu.

106 4 *jedino "mu"*: neprevodljiva igra riječima; u izvorniku se spominje nepostojeće božanstvo *Mens Mala* (*Naopaka pamet*), kojemu se glupi Jakotin utječe za invokaciju. Božanstvo Valjane pameti (*Mens Bona*) imalo je u Rimu hram od 217. pr. Kr., a osobitu je popularnost steklo među robovima i oslobođencima za vrijeme carstva.

136. AD SYMONEM FRATREM VT A TALORVM LVDO
ABSTINEAT

Talorum uetitum tandem fuge, Symone, ludum:

Dedecet ingenuos, dedecet iste iocus.

“Lucror”, ais, “talis doctus subuertere talos

Fallacique dolum composuisse manu.”

Id fateor, sed tu meliorem querito lucrum:

5

Lucri habuit semper fama pudica satis.

137. IN FORTVNAM DE ANNVLO AMISSO

Iam, peior Fortuna, meo ditarier ęre

Credis? Nec laudi consulis ipsa tuę?

Annulus e digito cecidit mihi: scilicet isto

Te falsum damno numen habere ferent!

Si sapis, hunc reddas, ne clamet turbaque dicat:

5

“Non erat hęc uerę pręda petenda deę!”

[MORALISTIČKI EPIGRAMI]

136. BRATU ŠIMUNU, DA ODUSTANE OD KOCKE

Šimune, daj se već jednom okani kockanja grešnog:
Sramna je zabava to, sramna za plemićki rod.
“Dobivam”, veliš, “jer znam prilagoditi lukavo kocke,
Prijetvornim rukama vješt umijem izvesti trik.”
Priznajem. Ipak si bolju kušaj potražiti dobit. 5
Dostatna dobit je svoj čestit očuvati glas.
(D. N.)

137. PROTIV SREĆE, U VEZI S IZGUBLJENIM PRSTENOM

Huda Srećo, zar tako, uz moju štetu, imetak
Kaniš uvećati svoj? Nije te briga za čast?
Prsten je spao mi s ruke – no upravo zbog tog gubitka
Za te će reći svijet: lažno božanstvo je to!
Zato pokaži mudrost i vrati ga. Ne daj da viču: 5
“Prava božica taj ne bi prisvojila plijen!”
(D. N.)

136 Prema Božićevićevu svjedočenju, Marulić je osobito bio privržen bratu Šimunu, čija ga je smrt (oko 1485–1490) toliko potresla da je iz temelja promijenio dotadanji način života (usp. Frane Božićević, dj. nav. u bilj. uz **83**, str. 33); jezična nedotjeranost izvornika upućuje na zaključak da je riječ o ranom epigramu.